

Páholy - Gajdics Ottó: Szerény javaslat

2015 január 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Azt mondják az okosok, azért üti-veri egymást a jobboldal néhány jeles képvisel?je, mert a centrális er?tér az épít? cselekvés képessége mellé magába szippantotta az összes konfliktust is, amely eddig a különféle oldalak, irányzatok, platformok és koalíciók között dúlt.

Az alapvet?en konfliktuskerül? nép pedig csak kapkodja a fejét a parasztleng?k és átszállósok zuhatagában, amiket az övéi osztanak az övéinek. Bár morális alapja nincs rá, a balliberális oldal szanaszét töredezett maradéka röhög a markába. Ebben a helyzetben naiv szentimentalizmusnak t?nik bármiféle párbeszédre törekedni, hiszen annak ellenére, hogy mindenki erre buzdít, még buzdítás közben is elbeszélünk egymás mellett. A kölcsönös megértést pedig az akarat hiányán túl más tényez?k is nehezítik.

Sz?kebb környezetemben több középiskolai magyartanár is panaszkodik arról, milyen kegyetlenül nehéz a sokszor írni-olvasni alig tudó delikvenseket eljuttatni odáig, hogy szövegértésb?l le tudjanak érettségizni. Feleségem nemrég azon élcel?dött, hogy kíváncsi lenne rá, a tantestületb?l hányan tudnák a feladatot ötvenszázalékosnál jobb eredménnyel megoldani. Tegnap pedig egy újságíró kollégánál tapasztaltam súlyos hiányosságokat. Legalábbis remélem, hogy nem más motiválta Somogyi Marcellt, amikor Elképeszt? mondatok a Tasnádi-ügyr?l, jobboldali újságíróktól címmel a Válasz.hu hasábjain vitát nyitott egy olyan kérdésben, amelyben tökéletesen egyetértünk. Vagyis nem értünk egyet, mert ? szemmel láthatóan nem ért engem, azért képed el azon, amit mondtam a Hír TV-ben a Csörte cím? m?sorban.

„Én Magyarország rendszerváltás utáni legnagyobb tragédiájának tartom azt, hogy ezeket az embereket még kerülgetnünk kell. Ugyanis az a pucér csiga, az az undorító, nyálas gusznyák, ami a Kádár-rendszer volt, mindenkin nyomot hagyott. Büdös, levakarhatatlan nyomot, aki akkor is élt már. És ezzel kell együtt élnünk. Az én korosztályomnak az egyik legnagyobb tragédiája ez, és érdekes módon – amir?l én mindig beszélek – az én korosztályomnak vannak nagyon kiváló, jeles képvisel?i, akik ezt a nemzetért, a hazáért folytatott lelkiismeretes, kiváló munkával próbálják »levezekelni« ezt a nyomot. És nagyon szomorú, hogy vannak, akik meg erre képtelenek, és most már megvannak a fiatal utódjaik is, akik nem is éltek még akkor, aztán ugyanúgy gondolkodnak. Én ett?l rosszul vagyok.”

Látható, hogy az él?szóban elhangzott mondatokra igencsak ráférne a gondos szerkeszt?i figyelem, de azért nincs bennük olyan mérték? szövegromlás, amely meggátolná az értelmezést. Ezért elképeszt?, ha Somogyi ebb?l azt a következtetést vonja le, hogy én folytatni akarnám a 2010 el?tti „maszatolást”, „taknyolást”, hogy össze akarnám mosni a Kádár-rendszer áldozatait és b?nöseit. Érvelése – „Ezeket az embereket ugyanis nem azért kell kerülgetnünk, mert ez valamiért eleve így rendeltetett. Azért kell ?ket kerülgetnünk, mert újra és újra kinevezik ?ket” – nemhogy nem mond ellent annak, amit állítok, hanem egyenesen alátámasztja. A pucér csiga büdös,

levakarhatatlan nyoma nyilvánul meg a rendszerváltás utáni kormányok kinevezési gyakorlatában is. Az eleve elrendelést pedig hagyjuk. Én eleve nem hiszek benne, akik pedig igen, azoknak többet, mást jelent, nem keverend? össze a szükségszer?séggel.

De én még olcsón megúsztam. Nem úgy Bella Levente kollégám, akinek még súlyosabb a b?ne, mert egyik kérdésében nem átallott generációs feszültséget is gerjeszteni a maga pikírt módján. „Mondjuk 1998-ban elvárható volt az, hogy 1990-ben született emberek legyenek kormányzati pozícióban?” – kérdezte Szakonyi Pétert?l, aki élvezettel kezdte sorolni a Fidesz környékén fellelhet? „volt kommunistákat”.

Szegény Levente nem is sejtette, milyen darázsfészekbe nyúlt ezzel. Feln?tt ugyanis a jobboldalon is egy nemzedék, amely nagyon okos, többdiplomás, több nyelven beszél, tehát elvileg kormányzati pozícióba is kerülhetne. Vagy más területek olyan pozícióiba, ahonnan még eléggé el nem ítélhet? módon nem haltak ki azok, akik ’89-ben már lelkes ifjú feln?ttek voltak, akiken viszont még ott az „undorító gusznyák” nyoma. Mondhatnám, türelem, de az én számból rosszul adná ki magát, lassan 51 leszek én is. Ám olyat Levente sem állított, amit Somogyi Marcell cáfol. Senki nem mondott olyat, hogy mindenki kollaborált volna a Kádár-rendszerrel. Az ellenpéldaként felsorolt zsenik és h?sök, Hamvas Béla vagy Krassó György, Pákh Tibor, Rácz Sándor nekem is példaképeim. A családot pedig nagyon nem kellene ide kavarni, kedves Marcell. Ismerünk történeteket, amelyekben mély meggy?z?dés? emberek is nagyot néztek, amikor minden kiderült! De vannak fokozatok. A túlélés, a „csakazértis” érvényesülés nem keverend? össze az elvtelen talpnyalással, az embertelenség kiszolgálásával. Sok-sok kibeszélnivaló van még e tárgyban. Maradjunk ezért inkább az általam ismert legpontosabb meghatározásnál, miszerint ma már nem az a kommunista, aki ’89 el?tt is élt, tanult, netán dolgozott, próbált boldogulni úgy, ahogy akkor lehetett, hanem az, aki a mai napig úgy maradt. Aki még a damaszkuszi úton sem volt hajlandó elindulni, s?t gúnyolja azokat, akik megpróbálták. Akik nosztalgiáznak, akiknek akkor jobb volt, akik még most is az akkor élvezett el?nyökb?l akarnak megélni. Csak érdekességként, a kis magyar abszurd látleleteként jegyzem meg, ezek kommunistázzák le például Kövér Lászlót, és ezek nevezik demokratúrának, autokráciának, ha nem ?k vannak hatalmon. Ez valóban elképeszt?. ?ket kellene gyapálni, nem egymást, ha javasolhatom.

Gajdics Ottó - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló